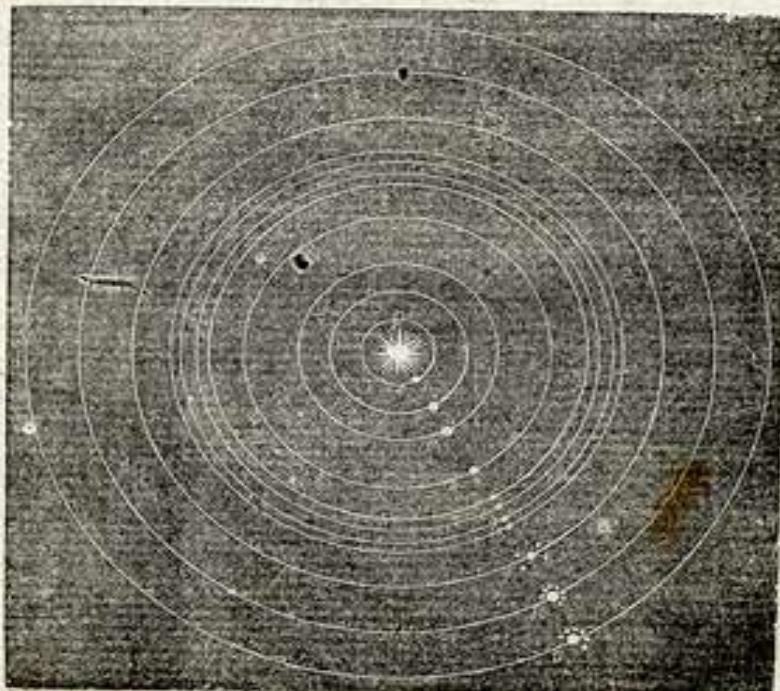

Jaan: Kui suur sis se pâivo ja fu ja ne taiwa-tâhhe peas ollema?

Reisja: Eiga nemma sâl tîk mitte ûtte sure ei olle. Ei moista ka innemise weel sedva surust mitte ârraorwata, muidu kui ennegz pâivilõe, fu ja sesugutse taiwa-tâhte surust, kes meie ma-ilma seitst nink jaust omma.

Sis naakas poisskenne weel ennamb küssima, mes taiwa-tâhte selets se olnes, mes meie ma-ilma jaust om. Töise latse tulliva ka mannu, es olle ennamb und kellekil. Verremees eßi wôt pirroga tulje üles, pand pipi pallama, ja jâi kuuldma.

Ent reisja wôt peoga tuhka tuhkhawast, laot pirro kottale pôrmando väle mälja, lahhas pirootulme mant pil-pakest ja naakas sâratcid joni ja tâhhekeisi se tuhha sisse tömbama, kui siin al nättas, ent latse litsiva tik ûtte hulka kokko kaemo, ja ka se kurri verrenaine kâand su saina poolt se reisja pole, mes temma sâl tennes.

Siin on kõik uusgutsete õnn. Mõni uusgutse ja õpilane kõndib. Gooti jaan 1890. aasta 29. veebruar.

Sis naakas se reisja nida selletama: „Kiri nimmetap „Mosesse ramatun pâivoa, kund ja taiwa-tâhti taiwoliko sâa „wâe hulgas, sest et nemma se sure taiwa ja ma-ilma fun- „ninga wâkke ja auvo nâtowa, ja õtsse kui soldati wallusfan „fulla ja hõbbe ehten läikwa. Ja nemma omma ka weel „muidu pea ûttesuggutse. Sest ni kui funninga-wâaggi ma „pâäl hulga ehp rüggimenti kaupa wâljaetau om, ni om „ta se taiwalik sâawâaggi hulga kaupa taiwa kûlge üles- „säetu, ja eggia hulga päle om ûts ülemb pantu, se saisap „keskpaigan paigal. Selle ümbre wôtva joosten temma „allambala pâliko, ent pâliko ümbre omma jâlle ne kige al- „lamba teendri pantu tollitama. Keddas teie, latse, sis „erwate, et temma selle pâiva, fu ja taiwa-tâhte seitst se „kige illusamb ja ausamb peas ollema, et temma se ülemb „wois olla töiste ülle?”

Koste sis ussinastse wâike Jaan:

„Kûlep se iks se pâiwakene om. To iks peap ülemb- „bas jáma ülle fu ja taiwa-tâhti!”

Reisja: Kûl iks om temma ûts ülemb ülle omma allambide hulga. Ent om its muid sâratcid weel, kui tem- make om. Kige se ârraarroamatata taiwa-tâhte hulgast ei olle ennambid meie pâiwake se wallitusse al, kui ennegi fûmme taiwa-tâhhe, ja päle se weel meie ma-ilm ja fu. Kif mu taiwa-tâhhe, mes weel nättas, omma sâratjesamma ülemba, kui meieki pâivilik, eggauts ülle onuma allambide hulga, et nemma ennegi wâega kougel omma, nida et meie ei neide illo ei surust ei ka neid allambid taiwa-tâhti neide ümbre ârra ei näe, ni kui meie pâiviliko man se nättas.

Jaan: Kute nûud! Kas sis meie ma-ilm eßi ja fu õige se pâiviliko süllose peawa ollema?

Reisja: Muidole, armas Janiken! — Ent nûud kaege siin tik neid joni, mes minna tuhha päle olle tömbanu, sis ma näita teile, kuis meie pâiwakene ja temma allambide selets kôrda mõda taiwa kûlge säetu om. — Kaege, siin kas se mitmaharrulline riisikenne saisap, siin se pâivo om keskpaigan. Kas näete nûud? Panneme ûts P. talle sinna mannu, sis tunnemine, et temma se pâivo peap ollema. Temma saisap paigal, ja ei ligu iks kohheku pole. Ent mes